

FAMILLIA.

BUDA - PESTA

16 Februaru st. v.
28 Februaru st. n.

Va esi joi'a si duminec'a.

Redact.: strad'a Havas nr. 1.

Nr. 14.

ANULU XIV.
1878.

Pretiuu pe unu anu 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$ de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Romani'a 2 galbeni.

De-am traitu . . .

De-am traitu eu pân'acuma,
Este numai c'am iubit; ;
C'unu doru tainicu si fierbinte,
Cu unu doru nemarginitu.

Am uitatu de multu de-aceste,
Nu mai simtu ce am simtîtu;
Câci în dîu'a trecutore
Alta vreme am cetitu.

Vreme grea — vreme amara,
Care cartea mi-a închisu;
Acolo cu lacrimióre
De amoru-mi erá scrisu!

De atunci eu n'am nici carte,
Nici amor . . . nici ce dorescu,
De atunci prin vremi amare
Si fortune ratacescu!

G. V. Stefaniu.

SECRETELE CASTELULUI.

— Romannu, de XAVIER de MONTÉPIN. —

(Urmare.)

Acolo se aflá unu siopru plinu de instrumente de economía si de gradinaria, apoi scári de tóte lungimile, ce se întrebuintiéza la ciungarirea pomilor si a carpenilor din parcu.

Dominicu prinse pipaindu pe cea mai lunga din acele scári, o luá pe spate, reveni cu ea la curtea de onóre si fara sgomotu o propti de balconulu despartiméntulu contelui.

Asteptá câte-va secunde, sè se asigure, cà mergerea si rentórcerea sa n'a desteptatu pe cine-va, apoi se sui, sari peste grath'a balconului, si apropiându-se de ferésta, privi în laintru.

Contele Annibal si frumós'a Olimpia se aflau singuri în marea odaia obdusa cu stejaru negru.

Siediéndu fačia 'n fačia la o mesutia, pe care stetea o luminare, ei nu conversau.

Annibal erá întorsu cu spatele catra ferésta. Dominicu nu putea sè-i véda faci'a, dar i pareá, cà privirea contelui se opriá ficsata a supra unui portretu acoperitu cu unu crepu negru si atêrnatu în o cadra.

Portretulu acel'a erá alu contesei Maria, adusu din cabinetulu de lucru alu palatulu din strad'a Cultura-Sânta-Catarina.

— Elu n'a uitat'o, — își díse incetu betrânulu servitoru, — o regreta . . . si-acuma o iubesece.

Olimpia nu pareá a se ocupá de conte.

Ea se absorbiá în o visare adâncá, si figur'a ei oferíá o espressiune posomorita, care formá unu contrastu mare cu frumseti'a delicata si asiá dícêndu copilarésca a trasaturilor sale. O încretítura i se brazdá pe frunte între sprincene, si ochii ei mari nemiscati aveau recél'a si stralucirea diamantulu negru.

— Ea gândesce la crimele sale . . . — murmurá Dominicu. Nu remuscarea o framênta asiá, ci fric'a!
Vede abisulu deschisu înainteá pasilor sei . . . se teme, cà va cadé acolo, si tremura . . .

Trech o jumetate de óra.

Dominicu, cu cea mai mare bagare de séma, nu facea nici o miscare.

În fundulu odâii se deschise o usia si o camerista aparú în pragu, tînêndu în mâna unui sfesnicu.

Olimpia se sculá numai decátu, se apropiá de conte, i sarutá fruntea, si esí dupa camerist'a care luminá, si se retrase în despartiméntulu ei.

Mai în acelasi timpu servitorulu de odaia alu contelui se infaçisiá cu umilintia respectuósa si cerú ordinile stapânulu seu. Annibal i facú unu semnu sè se departeze, precum facea mai în tóte serile, si remase singuru.

— În fine! — isi díse Dominicu.

Totusi din precautiune, elu mai asteptá.

Contele isi parasí fotelulu, merse de încuiá usi'a din laintru, apoi se duse incetu la portretu si redicá crepulu negru.

Admirabil'a fačia a contesei Maria Rahon aparú atunce în deplin'a stralucire radiósa a junetiei în flóre.

Annibal, dupa o privire muta de câte-va secunde, îngenunchiá înainteá portretulu, buzele lui tremurau, si dóue lacrimi mari i cursera pe fačia.

— Haidamu! — cugetá Dominicu, — momentulu e bine alesu.

Si elu loví incetu cu vârfulu degetelor ferést'a.

Rahon tresari si se rentóirse, dar elu credea cà vr'o pasere de nópte a atinsu ferést'a cu arip'a, si își reluá positiunea.

Dominicu loví de nou.

Contele, intielegêndu cà se petrece vr'unu lucru abnormalu, se apropiá de ferésta si pe cale luá luminarea ce se aflá pe mésa.

La lumina elu putú distinge prin sticla figur'a négra a unui omu care stetea în picióre pe balconu.

— Omulu acest'a nu póte sè fia vr'unu hotiu, — isi díse repede Annibal. De cumva elu viniá cu intentiuni rele, nu se 'ngrigiá d'a me desteptá asiá.

Elu deschise ferést'a si voi sè întrebe, dar servitorulu lui de odinóra nu-i lasà timpulu.

— Sùm eu, dle conte, — dîse acel'a, — eu, Dominicu; lasa-me sè întru, si, în numele cerului, vorbesce încetu!

— Dta, Dominicu! la ór'a acést'a si pe calea acést'a! — dîse Annibal în culmea suprinderii sale, dar cu voce lina, precum i-a recomandat vechiulu seu servitoru. Ce va sè dîca acésta curiós'a urcare cu scar'a?

— Acea, dle conte, cà cu ori ce pretiu a trebuitu sè vorbescu cu dta.

— N'ai pututu vini diu'a si pe pórt'a mare?

— Nu, dle conte.

— Pentru ce?

— Pentru cà nu mi s'ar fi permis sè ajungu pâna la dta.

— Dar celu putînu nu mi-ai pututu scrîe?

— Nici atât'a . . . Epistol'a mea s'ar fi opritu pe cale.

— Cine ar fi facutu acést'a?

— Dn'a marquisa de Chavigny.

— Vrei sè dîci contess'a de Rahon.

— Vreu sè dîcu ce dîcu: nu este decátu una contessa de Rahon . . . aceea colo!

Si Dominicu îsi întinse mân'a spre portretulu descoperitu.

— Amiculu meu, — murmurà contele Annibal, — durerea' te face ratecitoru! Parerile de reu ale dtale pentru prim'a soçia a vietii mele, pentru dulcea si sânt'a Maria, pe care înca o plângu si pe care o voi plânge totu-de-una, te facu sè uiti, cà dn'a Chavigny a devenitu soçia mea.

— Nu, dle conte, eu n'am uitatu nimica, — respunse Dominicu cu firmitate, — dar dta nu scîi! Marquis'a de Chavigny nu e soçia dtale, si a nume din acelu motivu mai puternicu dintre tóte motivele, cà contess'a Maria de Rahon traiesce! Acést'a este ce am vinitu sè-ti spunu.

Annibal privi înuimitu pe vechiulu seu servitoru, dar totu odata si cu nelînisce; începù sè créda, dar demnulu servitoru nu mai erá la minti.

— În momentulu acest'a, dle conte, — continuà Dominicu, — dta me întrebi, nu cumva sùm nebulu; te îndoiesci de bunulu meu simtiu, si acést'a nu me uimesce, càci în loculu dtale si eu asiu face asiá . . . si totusi noutatea neaudita ce-ti aducu e adeverata! Te-au facutu sè cadî în o cursa urita! Ai fost însielatu de trei ani! Contess'a Maria nu e mórt'a, si cadavrulu unei necunoscute dórme în cript'a familiara a dtale! Nu, nu, nu sùm nebulu, si ceea ce spunu e adeveru; în privinti'a acést'a n'am numai siguranti'a, am si prob'a, si prob'a acést'a ti-voiu dá-o îndata.

Sdrobitu prin acésta descoperire fulgeratóre, care-lu tulburà pâna 'n adâncimile fiintiei sale, pe care înse înca n'o putea crede, Annibal se lasà cadiendu pe unu scaunu; erá palidu si mânilé sale tremurau.

Dominicu se apropià iute de o mesutia, umplù cu rapa rece unu paharelu rosu si îlu întinse contelui care îlu beù iute.

Betrânulu servitoru continuà:

— Ai fost tare în desperatiune, dle conte, ffi tare si în contra bucuriei! Vei avé trebuintia de tóta energia dtale, càci prevedu bine, cà va trebui sè începi si sè sustîni o lupta înfricosiata.

— În contra cui? — gângavi Rahon.

— În contra cui? — repetà Dominicu! — eh! în contra dnei marquise d'Aubray de Chavigny.

— Ea scîe dara?

— Ea scîe tóte! Dêns'a si marquisulu Saint-Maixent (de siguru complicele seu) au combinatu crim'a, ei au si executat'o! În ór'a în care îti vorbescu, dle conte, si înca de multu timpulu, esti prinsonieru, fara cà sè scîi. Marquis'a a facutu în giurulu dtale unu cercu ce nu se póte frânge! Ea poruncesce ochilor dtale sè nu véda, urechilor dtale sè n'auda . . . Te izoléza de tóta lumea din afara, te încungiura cu întunericu, si fara vointi'a ei nimene nu póte ajunge la dta, — asiá de multu se teme ea de lume! Acuma-su optu dîle, contess'a Maria, adeverat'a soçia a dtale, a vinitu aice, în castelulu în care locuiesci dta, sè-si reclame drepturile. Marquis'a a alungat'o prin servitoru, — si acést'a nu e totu! Trei dîle mai târdîu, în virtutea unui mandatu de arestare cerutu de marquis'a, dn'a Rahon a fost arestata înainte ochilor mei la arendasiulu dtale Ioanu Robert, si a fost dusa prin agentii politiei într'o închissóre a Presidialului de Clermont! Aceste tóte s'au întêplat, dle conte, si dta nu le scîi. Vedi bine dara, cà marquis'a Chavigny te tine orbu si surdu.

Contele Annibal se scolà palidu, cu ochi ardietori, si cu buze tremurânde.

— Probele, — dîse elu cu voce ragusita, — probele promise!

— Asculta-me!

Dominicu povestì totu ce sciea, adeca totu ce sciea si contess'a, totu ce a întielesu, ghicitu, presupusu.

Când elu îsi finì povestirea lunga, contele Rahon, fara sè rostésca unu cuvêntu, alergà la o tînatóre de arme, luà de acolo unu pumnalu si pornì spre usia, cu niste pasi cari semenau cu a sonambulilor pe timpul crizei magnetice.

Dominicu îl oprì.

— Unde mergi, dle conte? — i dîse elu cu voce rugatóre.

— Sè facu dreptate.

— Adeca sè uidi pe marquis'a, nu-i asiá?

— Da.

— Eh! dle conte, nu în modulu acest'a sè se pedepsésca ea . . . Nu mân'a dtale trebue s'o lovésca . . .

— Pentru ce?

— Pentru cà mórt'a ei, ori câtu de drépta ar fi aceea, ar periclitá dóra pentru totu-de-una scaparea contessei, punêndu-se sub sarcin'a unei acuzari înfricosiate. Apoi, spre a redá dnei Rahon loculu ei legiuitu, trebue cà marquis'a sè marturisésca.

— E bine! i voi pune pumnalulu la gátu si dêns'a va marturisi.

— Acésta va fi o marturia silita, ce nu va întârdiá a o deminti, îndata-ce nu se va teme. Nu, nu, crede-me, dle conte, lasa pe marquis'a câtu se va puté mai multu timpulu într'o siguritate însielatóre. Indata-ce nu va mai avé încredere, se va gândi, va combiná blastematii nóue, va face curse nóue. Ataca-o numai cu câte-va óre mai nainte, învingerea va atêrná dóra numai de la acést'a. Inainte d'a pedepsi pe cea vino-vata, cugeta mai ântâiu sè scapi victim'a.

(Va urmá.)

SALONUL

Ospetiulu duplu din Berlin.

Impartesîramu în nrulu trecutu pe scurtu, că în famili'a domnitóre din Berlin s'a serbatu unu ospetiu duplu. De atunce dîuarele de acolo ni-au adusu raporturi lungi, din cari — credîndu a face placere cetitórelor nòstre — vom publicá si noi unu resumatu.

Din cele dóue mirese, principess'a Charlotte e fiic'a cea mai mare a principelui de coróna; éra principess'a Elisabeta e fiic'a a dóua a principelui Fridericu Carol.

Conformu datinei strabune familiare, de ospetiulu principilor si alu principesselor, îngrigesce ênsasi famili'a domnitóre. Acést'a apoi au si facutu tóte, cá ospetiulu duplu sè fia câtu se póte de stralucitu.

Festivitátile durara o septemána. Tóte curtile fure represintate. Regin'a si regele Belgiei vinira în persóna, asemenea si principele de coróna englezu si trei mari-dúci, familiile suverane germane tramisera membrii mai tineri din sinulu lor, ambasadorii din tóte partile lumei se înfaçisiera. Numerulu óspetilor se urcá la 1800. Toti învitatii de imperatulu-rege.

În program'a festivitátilor, compusa dupa cea mai innalta eticheta, punctulu de frunte éra cununí'a dupa ceremoni'a bisericésca, càci cununí'a civila s'a facutu mai simplu. Cununí'a în biserica se facú la 18 febr. sér'a la 6 óre. Înainte d'a plecá, imperatés'a puse corón'a pe capulu ambelor mirese. Apoi convoiulu porni. În frunte mergea maresialulu curtii cu personalulu seu, apoi urmau damele de onóre, si cavaleriile destinati a stá la serviciulu miresei Charlotte, dupa acestia mirés'a acum numita cu mirele ei. Slepulu miresei éra dusu de patru dame de onóre, în a caror ajutoru se mai aflau si doi pagii vigurosi; slepulu éra de 6 metrii lungu. Lânga damele de onóre mai mergea o alta dama care funcioná cá maresiala, si unu generalu.

Principess'a Elisabeta si mirele ei mergeau totu în ordinea ast'a.

Apoi urmau multime de oficiali ai curtii. Dupa acestia viniá imperatulu, conducêndu la drépt'a pe regin'a Belgiei, ér la stâng'a pe marea ducesa de Oldenburg; slepurile amêndurora erau duse de pagii. Apoi mergeau generalii si innaltii oficiali.

Precedata camerari, urmá acuma împeratés'a, condusa de regele Belgiei si printiulu de Wales. Slepulu ei éra dusu de patru dame de onóre, insoçite de maresial'a curtii. Apoi viniau mamele miresele, ântâiu soçi'a principelui de coróna, condusa de marele duce de Oldenburg si de principele de Sachsen-Meiningen, slepulu éra portatu de doi pagii, o maresiala lânga ea; apoi viniá parintele uneia din mirese, principele de coróna, conducêndu la drépt'a pe principess'a Fridericu Carol si la stâng'a pe marea ducesa de Baden; principele Fridericu Carol, alu doile tata de mirésa, conducea pe principess'a de Sachsen-Altenburg si la stâng'a pe principess'a Albrecht. Convoiulu se încheiá de catra principele Carol, conducêndu pe principess'a de Anhalt, de-a stâng'a lor mergea principele de Sachsen-Koburg-Gotha. În fine toti printii si demnitarii, în ordinea prescisa.

Toaletele miresele: principess'a Charlotte avea

rochia *drap d'argent*, decorata cu buchete de mirtu. Tali'a din aceeași stofa, bogatu înzestrata cu diamante, în giurulu grumazului o *riviére* de diamante, perulu castanlu deschisu éra decoratu în vârfulu capului cu coróna, a carei *folie* de catifea rosia faceau înca mai stralucitu pravulu de diamante. O cununa de mirtu si flori de orangi întregeau decoratiunea capului; principess'a Elisabeta avea unu slepu argintiu, de siese metri lungu si de patru coti latu, brodatu cu rose si malvine în argintu, tali'a din aceeași stofa argintia cu decoratiuni de diamantu, capulu în tocmai cá alu celeialalte.

Pâna când convoiulu se ducea în biserica, clopotele din tóte turnurile Berlinului se traseru. Sosindu în biserica, trompetele si dobele resunara, music'a începù. Parechile se duseru înainte altarului. Cununí'a sevêrsita, convoiulu se rentórse în aceeași ordine. Într'aceste clopotele sunau si tunurile bubuia.

Rentorcêndu-se în resiedintia, parintii se despartira de ficele lor. Apoi parechile nóue primira felicitárele óspetilor. Brilliantulu stralucia, luminá, schinteia în tóte partile, dimpreuna cu celelalte petre scumpe; dantelele, stofele preçiose, penele si florile pompose, se reflectau frumosu în oglind'a padimentului luciu. Éra o vedere admirabila. Parechile nóue steteau sub unu baldachinu în forma de tron, lânga ele împeratulu, împeratés'a, regin'a si regele Belgiei si ceialalti óspeti de frunte, si rudele mai apropiate. Toti se 'nchinara pe rëndu parechilor nóue, defilându înainte acestora, cari asemenea se 'nchinara tuturoru, — ceea durá multu, càci — amu dîsu — numerulu óspetilor éra 1800.

Apoi urmá prândiulu, despre care asemenea amu puté scrie multu, decumva amu avé locu. Dupa acela dantiulu cu facli, dantiuitu — conformu datinei strabune — de ministrii. Bismark înse se escusá, si astfel elu nu luá parte. Ceremoni'a se încheiá, érasu conformu datinei vechi, cu împartîrea legatórei de ciorapi pentru cele dóue mirese.

În fine dintre darurile ce primira ambele mirese, atátu de la rude, câtu si de la altii, vom aminti câte-va din ale principessei Charlotte: de la imperatulu si împeratés'a o splendida legatóre de grumadiu din margele, numerulu margelele éra 480, si fia-care avea valóre de celu putînu 80 marce; totu de la împeratés'a o bratiletu cu portretulu ei *en relief*; de la regin'a Angliei o multime de argintarii; de la printiulu de Wales trei bratiletu de auru, cu rubine, diamante si safire; de la printiulu de Meiningen o bratiletu înzestrata cu unu zafir pomposu; parintii miresei si-au tramisu înainte la viitóre locuintia a miresei presentulu lor; surorile ei mai mici i-au datu o *service* de thea din argintu; mirele a suprins'o cu dóue bratiletu admirabile, un'a cu dóue smaragde, alt'a cu însemnele ambelor familie.

Dintre cele multe vom mai aminti unele: de la principess'a Luisa de Englitera o cutia de auru, de la ducele de Connaught o pompósa *châtelaine*, de la regin'a Englierei o parechia de cercei de auru cu cinci smaragde; de la principess'a Marianne de Nederland

o diadema; de la marea ducesa de Baden unu orologiu cu garnitura de portielan vechiu; de la ducele de Cambridge unu chronometer de aur cu barometer, de la soci'a acestuia unu ventraru (Fächer) pomposu; de la orasiulu Meiningen unu tñnetoru de póme de argintu; de la damele din Meiningen o tessa de argintu; de la soci'a ambassadorului englesu cinci vase; si alte multe, pe cari nu le mai putemu însirá.

R e s b o i u l u.

X **Pacea s'a încheiatu.** Asiá ni spunu depesiele mai nóue. Condițiunile s'au subscrisu la San Stefano, si se vor ratificá la Constantinopol. Pacea se va numi „Pacea de la Constantinopolu.“

Condițiunile sânt urmatórele: Bulgaria va cuprinde teritorulu dintre Drina si Balcani, afara de Dobrugia, între marea négra si Serbia, tóta valea Maritiei, afara de Adrianopol, în loculu acestuia înse va cuprinde Sofia, Philipopoli, si cea mai mare parte a Thraciei si a Macedoniei. Principele Bulgariei se va alege de notabili acelei tierii, si alegerea se va substerne spre sancționare Portii si puterilor. Bulgaria va plati portii tribut. O comisiune russésca va controlá guvernulu bulgarescu; 50,000 de osteni rusi vor remané în Bulgaria. Muntenegru va primi Podgoritia si Antivari, si marire de teritoru în nordu-ostu. Serbia se va mari spre Bosnia si Nisiu. Si România? I se va luá Basarabia, si în schimbu va capetá Dobrugia.

Despagubirea în bani, ce Turci'a va plati Rusiei, va fi o mia patru sute de mii de ruble si siese nai cuirisate; apoi 40 de milióne de pundi de sterlingi, — si alte diece milióne de ruble.

Ce e nou ?

Maj. Sa regin'a s'a rentorsu în septemân'a trecuta din Engliter'a, unde a petrecutu dóue luni. La gara în Viena fu asteptata de Maj. Sa regele. Dilele aceste regin'a va vini la Gödölló, unde archiducess'a Maria Valeria a petrecutu tóta iérn'a.

✓ **In dieta se continua desbaterea speciala a supra proiectului de lege pentru legatur'a de vama cu Austria.** La darea de consumu érase s'a facutu votare nominala, si de asta-data majoritatea guvernului fu numai 26 de voturi. Bittó a propusu cá acésta împacare sè se póta abdice cu cinci ani înainte, dar propunerea fu respinsa cu majoritate de 22 voturi; cu asta ocasiune dintre deputatii români guvernamentali dnii Mihali si Balomiri votara cu opozițiunea. Dintre deputatii români absentéza dnii: Antonescu, Borlea, Cosma, Doda, Gurbanu, Hodosiu, Misiciu si Nistor.

Cas'a magnatilor în septemân'a trecuta a desbatutu codicele penalu. Disputa mai lunga s'a escatu numai la propunerea pentru stergerea pedepsei de mórte, ceea ce înse nu s'a primitu. O modificare înse totusi s'a facutu, si a nume s'a stersu guilotin'a, ce — dupa proiectulu votatu de camera — avea sè se întrebuintieze de acuma înainte la esecutarea sentintielor de mórte, si s'a conservatu spëndiurarea. Archiepiscopulu Haynald a propusu pedepsirea celor ce injura pe Dumnedieu, înse — la reflessiunea secreta-

rului de statu, cá ast'a privesce regulamentulul politiei — nu s'a primitu.

✓ **Concertu si balu la Siri'a.** Ni se scrie din Siri'a, comitatulu Arad, cá concertulu si balulu anunçiatu si de noi, s'a tñnutu acolo la dñu'a hotarita, în 4/16 febr. Concertulu a reesitu fórté bine, corulu vocalu alu plugarilor a întrecutu tóte asteptările, ceea ce e meritulu dlui învetiatoru Nicolae Stéfu. Publiculu n'a fost asiá de numerosu, cá si la represintatiunea teatrala si balulu din vér'a trecuta, càci nu numai din giuru nu se adunara asiá de multi, dar si dintre cei din locu multi remasera a casa. Cu tóte aceste si balulu a reesitu bine. Dintre damele presinte, corespondintele nostru ni amintesece pe dn'a Aloisia Sida n. Sechesianu, patrón'a concertulu' si a balului, care a contribuitu multu la animositatea petrecerii, pe dn'a Maria Cornea n. Belesiu, si pe dsiórele: Sidonia Sechesianu, Maria Caracioni, si Catarina Barbusiu. Petrecerea durá pana la 6 óre deminéti'a.

✓ **Deputatulu Farini,** tramisu de regele Italiei sè anuncie suirea acestuia pe tronul, Domnitorului Românilor, a fost primitu cu mare pompa la Bucuresci. Român'a este singurulu statu micu, caruia regele Humbert i facu cunoscutu suirea sa pe tronul printr' unu tramisu specialu.

Flamur'a lui Hymen.

Dlu dr. Stefanu Erdeli, medicu cercualu si alu spitalului comitatensu din Baia-de-Crisiu, la 16 febr. si-a serbatu cunun'a cu domnisiór'a Victoria Bardosi, fic'a dlui George Bardosi, comerciantu si proprietaru în orasielulu Baitia.

Dlu Elia Popu, învetiatoru normalu în Siomcuta-mare, la 10 febr. si-a încredinçiatu de sociá pe domnisiór'a Iuliana Bozo, asemene din Siomcuta.

Suvenirea mortilor.

Sanfira Pipoşiu n. Piso, veduv'a reposatului protopresbiteru gr. or. din Hondol Petru Pipoşiu, a repausatu în etate de 76 ani, la 9 febr.

✓ **Martinu Zagreanu** capitanu c. r. de infanteria, a muritu la Naseudu, la 2/14 febr., în etate de 47 ani.

Deslegarea aritmogrifului din nr. 9:

„Palermo, Moara, Poem, Amor, Roma, Lampa, Omer.“

(Observámu, cá în rëndulu 5-le în locu de cifrele 5, 7, 2, 6, — sânt a se pune 5, 7, 6, 2.)

Bine a ghicitu dómnele si domnisiórele: Amalia Pop, Eufrosina Popescu, Elena Zachariu n. Daminescu, Helena Pipoşiu, Rosa Pacatianu, Amalia Cristianu, Septimia Popoviciu, Maria Popu, Elena Ciple, si „Unu abonantu.“

Mai nou.

„Pol. Cor.“ anuncia din Bucuresci, cá principele Carol tñne la hotarirea sa, cá în casulu déca Russia nu va renunçia la Basarabia, sè abdíce. În cercurile russe se vorbesce, cá întêmplându-se acést'a, printiulu Grigorie Sturdza ar fi candidatulu pentru tronulu României.

Proprietariu, redactoru respundietoriu si editoriu: IOSIFU VULCANU.

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi în Pest'a. 1878. Calea tieriei nr. 39.